

בש"פ 2713/17 - פלוני נ' בנק דיסקונט בע"מ

בבית המשפט העליון

בש"פ 2713/17

כבוד השופט י' דנציגר
פלוני

לפני:
המבקש:

נגד

המשיבים:
1. בנק דיסקונט בע"מ
2. פלונית
3. פלוני
4. פלוני

הודעת ערעור במעמד צד אחד

בשם המבקש: עו"ד מנחם שטאובר; עו"ד יריב אבירם

החלטה

1. לפני "הודעת ערעור" מטעם המבקש על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בצ"א 8742-02-17 מיום 27.2.2017 (השופטת ש' רנר).

2. נגד המבקש הוגש ביום 8.12.2015 כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות שונות במסגרת תפקידו כמזכיר באחד מן המוסדות השייכים למשיבה 2. נכון למועד מתן החלטה זו, מצוי ההליך בפתח שלב ההוכחות.

3. ביני לביני, הגיש המבקש בקשה להמצאת מסמכים מטעם המשיב 1, בכל הנוגע לחשבונה של המשיבה 2, אשר המשיבים 3-4 הם בעלי זכות חתימה בה. את בקשתו זו סמך המבקש בעיקר על הוראת סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפסד"פ).

4. ביום 27.2.2017 מחק בית המשפט המחוזי את הבקשה על הסף, זאת מן הטעם ש"אין מקום להגשת בקשה להמצאת מסמכים מכח סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי לאחר שהוגש כתב אישום, כפי המצב שבענייננו, וההליך הנכון הוא על פי הוראת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

5. בבקשתו דנן, טוען המבקש, בין היתר, כי בית המשפט שגה בקביעתו כי אין מקום להגיש בקשה להמצאת מסמכים מכוח סעיף 43 לפסד"פ לאחר הגשת כתב האישום, שכן משרשויות החקירה והתביעה עושות שימוש בסעיף זה גם במהלך המשפט עצמו, מן הראוי לאפשר גם להגנה לעשות כן.

6. דינה של הבקשה להידחות. המבקש מנסה לשים ידו על מסמכים שונים, בטענה כי אלו נחוצים לו לשם ניהול הגנתו, באמצעות סעיף 43 לפסד"פ. ואולם, כידוע, הדרך להגשת בקשה לקבלת חומרים באמצעות סעיף 43 לפסד"פ פתוחה רק בשלב בו טרם החל המשפט, קרי בשלב החקירה [ראו: בש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות, פסקה 9 (3.12.2008)]. ראו גם: בש"פ 6521/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (7.9.2009); בש"פ 3945/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (12.6.2013)]. במקרה דנן, נגד המבקש הוגש כתב אישום לפני למעלה משנה, וההליך מצוי בפתחו של שלב ההוכחות. משכך, סעיף 43 לפסד"פ אינו יכול להיות לו לעזר, ובצדק מחק בית המשפט המחוזי את בקשתו על הסף.

7. בשולי הדברים אציין, כי המבקש טען שקיימת לו זכות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי, משזו, לשיטתו, מהווה "פסק דין". ואולם, החלטתו של בית המשפט המחוזי לא ניתנה לאחר קיום דיון שבו הציגו הצדדים את טיעוניהם (ראו: יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים, חלק ראשון - הליכים שלפני משפט, 754 (כרך ב, 2008), אלא מדובר בהחלטה המורה על מחיקת הבקשה על הסף, נוכח הגשתה מכוח הוראת חוק שאינה מתאימה בנסיבות העניין. משאלה הם פני הדברים, קיים ספק רב באשר למקור הנורמטיבי שעליו מבוסס ההליך שלפני. מכל מקום, משמצאתי לדחות את הבקשה כאמור בסעיף 6, איני מוצא מקום לדון בסוגיה זו.

ניתנה היום, כ"ט באדר התשע"ז (27.3.2017).

ש ו פ ט